

och text: »Föreningen för skidloppningens främjande i Sverige». Pris 2: 50 kr.

Styrelsemärket, som får bäras av styrelsemedlemmar och ombud, har samma utseende som det äldre föreningsmärket men med skidlöparen förgylld. Pris 3: 50 kr.

Instruktörmärket får bäras av utav Skidfrämjandet godkända skidinstruktörer. Det är av samma utseende som styrelsemärket men helt förgyllt och försett med en skida utefter nedre kanten av det runda märket.

Fjälledarmärket får bäras av fjällförare, godkända av Skidfrämjandet. Det är likt föregående, förgyllt, men utan skida. Detta märke har i stället upptill en vit fjälltopp av emalj.

Fjälledar- och instruktörmärket, som är en kombination av sistnämnda två märken, får bäras av den, som godkänts som både fjällförare och instruktör.

Skidfrämjandets förtjänstmedalj i silver, guld och järn, som enligt Kungl. Maj:ts beslut, på därom gjord ansökan, får bäras till uniform, tilldelas de personer, som gjort sig synnerligen förtjänta om Skidfrämjandets verksamhet.

Skidfrämjandets diplom tilldelas personer, som gjort sig mycket förtjänta om Skidfrämjandets verksamhet.

Skidfrämjandets förtjänstplakett i brons, silver och guld tilldelas personer, som gjort sig förtjänta om Skidfrämjandets verksamhet.

Skidfrämjandets förtjänstplakett i brons utdelas vid S. M. i budkavleloppning som individuellt pris till de tre främsta å varje sträcka samt i silver till vinnaren av Fiskartorpspokalen och segrarna vid S. M. i slalom.

Riksgränsens störtloppsmärke är avsett som belöning för viss maximihastighet vid utförsloppning i Riksgränsfjället. Märket är runt och visar en skidlöpare, åkande utför ett fjäll. Märket utdelas i brons, silver och guld.

Storliens slalomärke är avsett för viss prestation i slalomåkning i Storlien. Märket är avsett att instiftas 1938 och liknar Riksgränsens störtloppsmärke med undantag, att formen blir åttkantig i stället för rund och texten »Storlien». Märket kommer att utdelas i brons, silver och guld.

Skidfrämjandets tygmärke med den förhistoriske skidlöparen i blått på vit botten är avsett att sys fast på skiddräkten. Det säljes till ett pris av 50 öre pr st.

Rämshytttemärket, stiftat år 1936, är avsett för gäster vid turiststationen Rämshyttan. Märket utgöres av Skidfrämjandets medlemsmärke i miniatyr, omgivet av en röd ring med »Bergslagsmärket» (en pil). Ringen är försedd med texten »Rämshyttan» och längst ner årtalet. Pris 1: 50 kr.

Skidfrämjandets bilmärke, stiftat 1935, är avsett för Skidfrämjandets medlemmar. Märket, som är runt med den förhistoriske skid-

När nu lokalerna stå färdiga och äro tagna i bruk, är det Skidfrämjandets förhoppning, att medlemmarna och allmänheten livligt komma att besöka dem. Upplysningsbyrån kan säkert vara till nytta för den resande och sportande allmänheten. Välkomna alltså

te

Bestämmelser för avläggande av svensk skidläraexamen*.

I. Allmänna bestämmelser.

Svenska Skidförbundet (Skidförbundet) och Föreningen för skidlöpningsfrämjande i Sverige (Skidfrämjandet) anordna gemensamt i regel varje år en gång i mellersta Norrland och en gång i övre Norrland **skidläraexamen**. Den, som avlagt denna examen, blir av de båda organisationerna auktoriserad som skidlärare.

Examen har till ändamål, dels att få behovet av auktoriserade skidlärare fyllt och dels att få **enhetliga utbildningsmetoder** erkända över hela landet.

Examen avlägges på **tid och plats**, som bestämmas av Skidförbundet och Skidfrämjandet gemensamt, och kungöres i Svensk Skidkalender och i tidningen »Svensk Idrott» samt i dagspressen under november månad varje år.

Anmälan till examen, som må avläggas av såväl svensk som utländsk medborgare, skall insändas till Skidfrämjandet senast 14 dagar före examens början och skall vara åtföljd av:

1. **Tjänsteförteckning** (ev. tidigare tjänstgöring som instruktör etc.).
2. **Åldersbetyg**, som visar, att den sökande är minst 21 och högst 40 år, från vilka bestämmelser dispens i undantagsfall kan beviljas.
3. **Intyg om att ha genomgått minst fullständig folkskola (med fortsättningsklass) eller motsvarande utbildning.**
4. **Läkarintyg**, som styrker, att den sökande är frisk och har fysiska förutsättningar för yrket.
5. **För utläningar dessutom intyg om nationalitet.**

II. Omfattningen av examen.

A. Teoretiska prov.

1. **Skidlöpnings historia.** Kännedom om skidtypen genom tiderna samt om skidsportens mål och organisation.
2. **Fjäll- och snökunskap.** Kännedom om olika snöarter. Elementära meteorologiska kunskaper.
3. **Utbildningsmetoder.** Ingående kännedom om skidutbildningens lämpliga bedrivande och förmåga uppgöra plan såväl för en flera dagars skidkurs som för en dagövning.

* Fastställda av Skidförbundet den 27 juni 1937 och av Skidfrämjandet den 6 mars 1937.

4. **Utrustning.** Fullständig förtrogenhet med grundprinciperna för en rationell skidutrustning och beklädnad vid skidlöpning under olika terräng- och temperaturförhållanden.
5. **Färdkunskap.** Förmåga att uppgöra plan för en skidtur och härvid ådagalägga praktisk erfarenhet om, hur en skidfärd bör genomföras med hänsyn tagen till växlande snö-, väderleks- och terrängförhållanden m. m.
6. **Orienteringskunskap.** Fullständig kännedom om karta och kompass samt om deras användning.
7. **Hälsoregler och första hjälpen vid olycksfall.** Kännedom om farorna vid fjällfärder. Kunskap om hjälp vid olycksfall.
8. **Föredrag eller demonstration.** Förmåga att hålla ett enklare föredrag eller en demonstration för elever vid en skidkurs eller för gäster vid en sportort.
9. **Skidförbundets tävlingsbestämmelser samt bestämmelserna för skidlöparmärkena.** Grundlig kännedom härom.
10. **Skriftlig prövning.** Besvarande inom bestämd tid av en fråga ur de teoretiska ämnena, t. ex. upprättande av plan för en 2-timmars lektion med elever, som äga viss angiven färdighet.

B. Praktiska prov.

1. **Undervisningskunskap.** Förmåga att på övningsplats leda en avdelning, varvid särskild vikt lägges vid förmågan att förklara och analysera rörelser samt upptäcka och rätta fel.
2. **Färdighet i skidlöpning.** Färdighet att behärska varje enskild rörelse; vid slätlöpning, uppförlöpning och utförsåkning under växlande snö- och terrängförhållanden. Visa god färdighet vid åkning genom slalombana av ordinär svårighetsklass, i utförsåkning i forcerat tempo under ur svensk synpunkt svåra förhållanden samt i backhoppning (minst 12 m). Därjämte ådagalägga förmåga att löpa en 10 km bana i medelsvår terräng på av nämnden fastställd maximitid.
3. **Skidfärd.** Förmåga att planera och leda en dagsfärd med turister, varvid om möjligt en ur väderlekssynpunkt olämplig dag bör väljas, så att orienterings- och omdömesförmåga ställes på prov.
4. **Snöbivackering.** Förmåga att ordna snöbivack under om möjligt svåra väderleksförhållanden samt att, där så låter sig göra, övernatta i bivacken.
5. **Förmåga att organisera en slalomtävling och att märka ut en terrängtävlingsbana (märkesbana).**

III. Särskilda bestämmelser.

Skidförbundet och Skidfrämjandet tillsätta en **examensnämnd**, som med sig adjungerar lämpliga lärarkrafter för specialämnena. Nämnden skall vara sammansatt av tre personer, av vilka Skidförbundet tillsätter en och Skidfrämjandet en. Dessa två tillsätta i sin tur den tredje.

Litteraturhänvisning erhålles från Skidförbundet, Skidfrämjandet eller Skidskolan.

Underkännes examinand i något eller några ämnen, kan denne tillåtas fyllnadsprövning i sådant (sådana) ämnen. Det tillkommer nämnden att i varje särskilt fall bestämma, om och när dylik fyllnadsprövning skall få ske.

Synes examinand i stort sett icke uppfylla de för examen uppställda fordringarna, förklaras han »icke godkänd», med påföljd att han endast vid en påföljande **ordinarie** examen får återkomma för prövning.

Betyg för auktoriserade lärare i form av diplom utfärdas av Skidförbundet och Skidfrämjandet samt underskrives av examensnämnden. I betyget angivas ämnena för examen, men icke vitsord för dessa.

Betygets giltighet upphör, om dess innehavare under 3 år bevisligen icke utövat någon skidlärarverksamhet.

Betyg kan dock genom förnyad prövning i vissa ämnen, som bestämmas av examensnämnd, få förlängd giltighetstid, vilken antecknas å detsamma.

IV. Ekonomiska bestämmelser.

Examensavgift. För svensk medborgare 25:— kr. och för utländsk 50:— kr. Betalning erlägges med 10:— kr. vid anmälan och med återstoden före examens början. Avgift återlämnas icke, om examinand underkännes eller underlåter att inställa sig till examen.

Examinand bekostar själv vivre och resor.

V. Utmärkelsetecken.

Auktoriserad skidlärare är berättigad bära **utmärkelsetecken för skidlärarexamen**, fastställt av Skidförbundet och Skidfrämjandet gemensamt.

Märket göres dels i emalj och dels i tyg, det senare avsett att fastsys å såväl inner- som ytterplagg, och tillhandahålles genom Skidfrämjandets försorg till av Skidförbundet och Skidfrämjandet fastställt pris.

Bestämmelser för Skidfrämjandets fjälledarutbildning.

Bestämmelser för Skidfrämjandets fjälledarutbildning.

I. Fordringar.

För att kunna uttagas till fjälledare skall vederbörande

- a) äga fullgod skidfärdighet,
- b) hava genomgått fullständig fjälledarutbildning samt
- c) vara av Skidfrämjandet förklarad lämplig såsom fjälledare.

2) Gamla adress- och polletteringslappar skola vara avlägsnade före polletteringen. Den nya adresslappen, helst av starkt och segt material, skall vara väl fastsatt mitt på skidorna. Stationsnamn och egen adress och namn skola vara skrivna med tydlig stil (ej anilin!).

3) Nyvallade skidor få ej polletteras med mindre de äro antingen väl avtorkade eller ombundna med säck- eller preseningsväv.

4) Vid sällskapsresor skall polletteringen ske på av järnvägen bestämda tider, varvid reseledaren eller något hans ombud bör närvara. Större skidbuntar än 4 à 5 — högst 6 par — få ej förekomma. Samtliga i sällskapsresan deltagande personer böra märka skidor och annat resgods efter ett enhetligt system, liknande det som föreskrivits för skolungdomens fjällfärder (se ovan).

5) Då det ej kan undvikas, att vid skidtransporter polletteringsmärken och adresslappar trots all omsorg komma bort, är det önskvärdt, för att ej säga nödvändigt, att varje skidpar är försett med registreringsnummer. Huru sådana erhållas, framgår av artikeln »Mina skidor — Dina skidor», å sid. 70.

Till sist må anföras, att Statens järnvägar, på hemställen av Skidfrämjandet, sedan några år tillbaka å vissa järnvägsstationer i västra Jämtland håller ett mindre förråd av skidor, avsedda att utlånas till resande, vilkas polletterade skidor av en eller annan anledning icke framkommit i tid. Tack vare detta tillmötesgående från S. J. sida kan en skidlöpare, som beräknat omedelbart kunna anträda sin skidtur efter ankomsten till avstigningsstationen, fullfölja denna sin avsikt även om hans skidor kommit på villovägar under transporten.

C. N.

Koka skidvallen själv.

Då seklet var ungt, var trätjärn och ljusstumpen de enda medlen att få ett bättre glid på skidorna. En och annan experimenterade väl också med sill-lake och fernissa med mer eller mindre framgång. Trätjärn står sig emellertid än i dag som den bästa grundvallen och i flera slags fören glider en väl tjärvallad skida ypperligt. Här är dock ej meningen att tala om skidvallning, utan jag vill lämna recept på några bra ytvallor, som pojkar och flickor för en ringa penning kunna koka ihop själva. Slå er ihop några stycken nu i höst, låna ett primuskök av någon förstående moder samt leta reda på några stora konservburkar och sätt igång.

No. 1. Valla för fuktig snö vid en temperatur från + 5 till - 6°.

Bivax	600 gram
Skirad talg	225 »
Venetiansk terpentin	150 »
Stärkelse (pulver)	25 »

1 000 gram

100 gram från räddningen

No. 2. Valla för kall snö vid en temperatur från + 1 till - 10°.

Montanvax	500 gram
Harts	275 »
Skirad talg	225 »
	<hr/>
	1 000 gram

No. 3. Valla för genomvåt snö samt skarfböre (klister).

Trätjära (ljus dalbränd)	100 gram
Skirad talg	30 »
Venetiansk terpentin	840 »
Stärkelse (pulver)	30 »
	<hr/>
	1 000 gram

Ingredienserna böra ej koka endast smältas tillsammans under jämn omröring med en träpinne. Sedan smältan svalnat något, men innan den stelnat, hälls den upp i gjutformar, vartill gamla bleckaskar o. dyl. lämpa sig bra. Priset på ingredienserna till dessa 3 kg valla belöper sig endast till 8—10 kr. Skriv sedan till Skidfrämjandet och tala om, hur ni lyckats.

Åke Wetterlind.

100 gram från räddningen.

När vi, min färdkamrat och jag, en marseftermiddag voro på hemväg över fjället ned mot dalen, iakttog vi uppe på fjällslutningen ett sällskap, som enligt vårt förmenande burit sig något egendomligt åt. Ömsom stodo de, ömsom lågo de på snön. Småningom avlägsnade sig tre och den fjärde blev ensam kvarliggande. Om en kort stund återvände emellertid en av de förstnämnda tre till den liggande.

Vi antogo att en olycka inträffat och lade om kursen upp mot personerna på slutningen. Framkomna kunde vi konstatera, att ett sällskap på fyra ynglingar varit uppe på toppen och att en så skadat sig vid nedfärden, att han ej kunde åka skidor. Det visade sig sedan, att han brutit benet.

Allnog, kamraterna hade försökt av medfört material att göra en provisorisk skidkälke. Men misslyckats. Den skadade var alldeles inpyrd med snö överallt och var naturligtvis ej i så god kondition. Man kunde räkna med flera timmars väntan innan kamraterna, som åkt ned till bygden, skulle återkomma med en dragkälke.

Men ett par skruvtvingar, vikt 100 gr, räddade situationen. Skruvtvingarna äro till för att ordna en provisorisk skidkälke. På en kvart var kälken ordnad och inom en timme voro vi nere i den skyddande björkskogen.

Vad hade kunnat hända, om transporten ej ordnats så snabbt? Eftersom det var långt lidet på eftermiddagen och mulet samt

Skidfrämjandets skidskola år 1937.

Vintersäsongen 1937 var den andra officiella verksamhetsperioden för Skidfrämjandets skidskola i Storlien och Riksgränsen. Med tanke på dessa två säsongers goda resultat, båda över 5 000 lektioner, måste man fastslå, att skidskolan har en mission att fylla.

Årets dåliga snöförhållanden i Storlien och Riksgränsen med c:a tre veckors kortare säsong än normalt i Storlien och en månad i Riksgränsen, samt vidare den omständigheten, att skidskolan först den 10 januari kunde börja sin verksamhet, medförde givetvis ett nedsatt resultat under år 1937.

Som chef för skidskolan har löjtnant Åke Ditzinger fungerat med herr Erland Lison Almkvist som biträde. Skidfrämjandet hade även i år engagerat som lärare österrikaren Edmund Birkl, sedan flera år tillbaka ordinarie lärare vid Hannes Schneiders skidskola i S:t Anton am Arlberg. Som instruktör för skidskolan i Riksgränsen verkade även löjtnant Olle Edlund under tiden 11/3—14/4 1937, d. v. s. före skolans officiella förflyttning dit.

Eleverna, som voro fördelade på 2 à 3 grupper, åtnjoto dagligen undervisning i två 2-timmarslektioner. Söndagar meddelades ingen undervisning i skidskolan.

Sammanlagda antalet arbetsdagar under säsongen utgjorde 130 dagar fr. o. m. den 11/1 t. o. m. den 15/6. 18 sön- och resdagar bortgingo samt 1 vardag, då undervisningen på grund av hårt väder måste inställas.

Tillsammans ha 5 352 lektioner givits (se nedan), vilket utgör 42 elever per dag eller 21 per lektion. Bästa dagar voro den 22 och 23 mars, då över 210 elever samlades. Mars månad var som väntat den bästa med 1 514 lektioner. Veckan före påsk (22—27 mars) uppvisade det bästa veckoresultatet med 432 lektioner.

Antalet givna lektioner per vecka var:

Storlien.	Riksgränsen.
11/1—16/1 266	11/3—14/4 391
18/1—23/1 128	15/4—17/4 207
25/1—30/1 148	19/4—24/4 251
1/2— 6/2 184	26/4— 1/5 384
8/2—13/2 182	3/5— 8/5 217
15/2—20/2 158	10/5—15/5 279
22/2—27/2 194	17/5—22/5 177
1/3— 6/3 336	24/5—29/5 194
8/3—13/3 330	1/6—15/6 66
15/3—20/3 316	2 166
22/3—27/3 432	
29/3— 3/4 284	
5/4—10/4 228	
<u>5 186</u>	<u>Summa 5 352</u>

Nästa säsong kommer skidskolan att börja redan annandag jul i Storlien. En skidlärare kommer att förläggas även i Riksgränsen omedelbart efter turiststationens öppnande i mitten av mars 1938.

I Storlien framhölls förra vintern önskvärdheten av en grupp för »fullkomligt oövade», varför en sådan grupp kommer att upptagas på programmet nästa vinter.

De, som önska utbilda sig till »auktoriserade» skidlärare, kunna erhålla den praktiska utbildningen vid skidskolan. Svenska Skidförbundet och Skidfrämjandet komma att vintern 1938 hålla skidlärarexamen i Storlien den 1—5 februari och i Riksgränsen den 25—30 april, om minst 5 personer anmäla sig till densamma. Anmälan sker till Skidfrämjandet senast 14 dagar före examens början.

Å. D.

Störtloppsmärket i Riksgränsen.

På grund av ökat intresse för svängteknik har antalet erövrade störtloppsmärken i Riksgränsen betydligt stegrats.

Den skidsportande allmänheten har tack vare den propaganda, som bedrivits för slalom och störtlopp genom såväl Skidfrämjandets skidskola som tävlingar i dessa idrottsgrenar, blivit anmärkningsvärt djärvare; den uppsöker numera brantare löpor, sedan skidlöparna kommit underfund med svängteknikens möjligheter att säkra och göra åkningen ofarlig.

Flera gånger under vinterns lopp samlades ett 50-tal deltagare vid skidskolans märkesprov i Riksgränsen. Under året erövrades 20 guld-, 61 silver- samt 44 bronsmärken.

Nästa år hoppas Skidfrämjandet kunna underlätta tidtagningen medelst telefon till Riksgränsfjällets topp.

Å. D.

Ferieläger för svenska och utländska studenter.

Ett av leden i det samarbete som med ingången av detta år begynts mellan Sveriges Förenade Studentkårer (SFS) och Skidfrämjandet utgjorde 1937 års ferieläger.

Efterkrigsåren medförde förutom en alltmer accentuerad arbetslöshet även ett behov av närmande mellan olika klasser och olika nationer. Dessa förhållanden kommo bl. a. till uttryck i de »läger», som till en början med intellektuell och kroppsarbetande ungdom såsom deltagare anordnades i ett flertal av Europas länder. Syftemålet var därvid ofta också att bidra till hävande av arbetslösheten och motverka dess deprimerande inverkan framför allt på ungdomen, varför lägren i allmänhet betecknades såsom »arbetsläger».

Tanken på att anordna ett dyligt läger i Sverige bringades 1935

Länsförbundens verksamhet 1936—37.

Skidfrämjandets Jämtlandsförbund.

Förbundets styrelse har sedan årsmötet den 6 december 1936 haft följande sammansättning: överste K. E. Beskow, ordf., folkskollärare P. O. Nord, v. ordf., kapten O. Rimfors, sekr., bankassör S. Lind, skattmästare, redaktör E. Magnusson, folkskollärare N. Nilsson och kapten Th. Haase.

Styrelsesuppleanter äro: kapten C. G. Wingquist, ingenjör N. Durling, fanjunkare G. Stenmark och direktör R. Olsson.

Förbundets årsmöte hölls den 6 december å läroverket i Östersund, varvid årets verksamhet inleddes med en aftonunderhållning i aulan under samverkan med K. F. U. M:s scoutkår. Programmet innehöll bl. a. fanparad och sketch av scouterna, föredrag av ordföranden, överste Beskow, skidfilm samt musik.

Vintern har varit ganska rik på snö och sålunda gynnsam för skididrotten.

Arbetet inom förbundet har i regel varit uppdelat på olika utskott.

Propagandautskottet, bestående av redaktör Magnusson, fanjunkare Stenmark, kapten Rimfors samt pressmän, tillhörande länets tidningar, m. fl. adjungerade medlemmar, ha infört artiklar och notiser i tidningar om utfärder, resor, tävlingar, snöförhållanden m. m. samt meddelanden om förbundets och Skidfrämjandets verksamhet.

En rundskrivelse, innehållande upplysningar om Skidfrämjandets och förbundets mål och verksamhet samt råd och anvisningar till länets skolmän och ungdomsledare om, huru skididrotten bland ungdomen skall kunna främjas på bästa sätt, har tillställts samtliga skolråd inom länet.

Visning av skidfilm med eller utan föredrag har ordnats i Östersund, Sveg, Sundsvall, Ljungdalen, Klövsjö, Kall, Hammerdal m. fl. platser.

I samarbete med Jämtlands turistförening ha billiga s. k. »sportbiljetter» utverkats å S. J. för resor i trakten av Östersund.

I samarbete med Östersunds turistkommitté och dess ordf., generalmajor I. Holmquist, har en »sport- och turistkarta» med inlagda skidvägar m. m. i östersundstrakten utarbetats.

Likaså ha med arbetskraft, bekostad av Östersunds stad, flera nya »skidvägar» ordnats i stadens närhet samt med arbetskraft från Kungl. Jämtlands fältjägarregemente »permanenta skidspår», omfattande sträckorna 3, 5, 10 och 15 km, utmärkts och uppräppts norr om staden. Dessa banor stå till allmänhetens fria förfogande för träning, märkesprov m. m.

Skolungdomsutskottet, bestående av gymn.-direktörerna Vingquist och Sigrid Wessberg, folkskollärarna Nord, Nilson och Horneij, fanjunkare Stenmark och kapten Rimfors, har ordnat filmföreläsning med föredrag för skolungdom i samband med

skolungdomstävlingarna i Östersund, på K. F. U. M. i Östersund m. fl. platser.

För uppmuntrande av skidslöjden i skolorna ha c:a 800 par kasserade militärskidor tillhandahållits samt ett antal skidämnen i halvfabrikat förmedlats.

Fasta skidbanor för träning och prov för skolungdomens skidlöparmärke ha ordnats i närheten av Östersund, vilka banor kommit till flitig användning.

Skolungdomens skidtävlingar ägde rum den 7 mars och ingingo även i år som ett led i Svenska skolidrottsförbundets tävlingsprogram. Anslutningen var som vanligt synnerligen livlig med över 600 deltagare, varav c:a 100 flickor. Start och mål voro förlagda till I. 5:s kaserngård. Tävlingarna genomfördes lyckligt under medverkan av ett 60-tal funktionärer från I. 5, idrottsföreningar i staden samt h. a. läroverket. Östersunds sortens Mejeriförening tillhandahöll kostnadsfritt mjölk för de tävlande ungdomarna. Prisutdelningen förrättades på Rådhusplanen samma dag av chefen för A. 4, överste P. Falk. Högtalarmusik var härvid liksom under själva tävlingarna ordnad. Omkring 200 pris samt 6 vandringspris utdelades, av vilka c:a 100 skänkts av stadens affärsmän och andra för ungdomens idrott intresserade personer. Tävlingsresultaten ha införts i samtliga tidningar i orten. Själva tävlingarna organiserades och leddes för tolfte gången av delvis samma tävlingskommitté, nämligen: kapten Vingquist, folkskollärarna Nord, Nilsson och Hornej samt gymn.-direktör S. Wessberg, till vilka förbundet står i stor tacksamhetsskuld.

Till årets skolavslutningar har förbundet fördelat ett 40-tal årskrifter »På Skidor» såsom premier till idrottskunniga elever inom ett antal i fråga om skididrott särskilt livaktiga skolor inom länet.

Slalomutskottet, bestående av kapten Rimfors, redaktör Magnusson, löjtnant C. F. Langéen m. fl. adjungerade medlemmar, har handhaft skötseln av förbundets slalombackar på Frösön, varav den ena nyanlades hösten 1936. Under vintern ha där avhållits tre större slalomtävlingar, varav en utgjordes av den första D.M.- och en den första S. M.-tävlingen i slalom inom Jämtland—Härjedalen resp. Sverige. — Under tiden 1934—1937 ha sålunda icke mindre än 8 synnerligen lyckade större slalomtävlingar utan och med utländskt deltagande gått av stapeln i slalombackarna på Frösön, vilket tyder på att förbundets arbete för slalomspporten varit synnerligen framgångsrikt och av banbrytande betydelse för slalomspporten och dess popularisering inom landet. — Gustavsbergsbacken har sistlidna sommar genom omfattande arbeten ytterligare förbättrats och torde i sitt nuvarande skick utgöra en mönsteranläggning. Backarna ha varit upplåtna för och synnerligen livligt frekventerade av allmänheten.

Råd och anvisningar för anläggande av nya slalombackar och ordnande av slalomtävlingar ha såväl inom som utom länet ombesörjts i ett 40-tal fall.

Den av förbundet år 1935 instiftade »Östersunds slalomklubb» ingår fr. o. m. 1937 såsom en »slalomsektion» i »Östersunds skidlöparklubb» och framvisar ett flertal mycket framstående aktiva förmågor, vilka såväl på hemmabanorna som på slalomtävlingar i Storlien, Åre, Trondheim, Funäsdalen, Sollefteå, Sundsvall, Järvsö m. fl. platser nått goda resultat.

Utskottet konstaterar med tillfredsställelse, att slalomintresset stadigt stiger och att nya slalomklubbar och slalomsektioner bildas på platser med härför lämplig terräng.

Förbundet har även sökt öka intresset för **backhoppning** inom länet genom propaganda för anläggande av provisoriska, enkla, mindre och därför lätt och billigt ordnade träningsbackar för skidhopp. Till Östersunds skidlöparklubs förfogande har förbundet även ställt ett 10-tal hoppaskidor att som lån tillhandahållas obemedlade men för backhoppning intresserade ungdomar vid övningar i klubbens båda hoppbackar. Backhoppning och slalom ha mycket gemensamt och utgöra båda ett betydelsefullt medel att höja intresset för och skickligheten i skidlöpning i allmänhet.

Förbundets **sportstugefråga** är fortfarande i avvaktan på anskaffandet av en lämplig sportstugedomställd på framtiden.

Ombuds- och medlemsanskaffningsutskottet, bestående av kapten Hj. Lundberg och löjtnant E. Lundholm, direktör R. Olsson m. fl., har även sistlidna vinter energiskt och framgångsrikt ökat medlemsstammen inom Skidfrämjandet.

I den utsträckning, det varit möjligt, har förbundets styrelse även lämnat ekonomiskt bidrag till skolor och föreningar för stöd-jande av dessa organisationers skididrott. Genom tillmötesgående från Skidfrämjandet och Jämtlands läns sparbank m. fl. har förbundets verksamhet genom kontanta bidrag i hög grad underlättats.

För det stöd, som förbundet sålunda åtnjutit, liksom för allmänhetens visade intresse och förståelse för förbundets verksamhet, står förbundet i stor tacksamhetsskuld.

Östersund i september 1937.

K. E. Beskow.
Ordförande.

O. Rimfors.
Sekreterare.

Ångermanlands skidlöparförbund.

Förbundets styrelse har under arbetsåret 1936—37 bestått av: rektor Gerhard Lindberg, Sollefteå, ordf., överlärare Enar Berglund, Kramfors, vice ordf., köpman David Andersson, Sollefteå, sekr., och överläkare Helge Dahlstedt, Österås, kassaman, samt bankdirektör Uno Edholm, Sollefteå, köpman Birger Östrand, Örnsköldsvik, kassör A. Öman, Ålandsbro, fjärdingsman Bror Melander, Strömnäs, och herr Alfons Öberg, Domsjöverken. Suppleanter i styrelsen hava varit: folkskollärarna Nor Berglund, Svanöbruk, och Bertil Flemström, Bollstabruk, förvaltare H.

Skidkursverksamheten.

Föreningens skidkursverksamhet har sedan förra året koncentrerats till tiden omkring nyåret. I Storlien hölls den 27 december—2 januari en repetitionskurs med 20 deltagare och samtidigt Skolöverstyrelsens kurs för landets folkskollärarkår med 136 deltagare. Den 3—10 januari hölls en allmän skidkurs med 136 deltagare samt parallellt med denna en kurs för lärare och lärarinnor från allmänna läroverk och liknande läroanstalter. Den senare kursen räknade 76 deltagare och stod under Skolöverstyrelsens ledning. Tio stipendier om 50:— kr. ha utbetalts till i allmänna kursen deltagande representanter från lokalkommittéer.

Den 25—30 mars höll Skolöverstyrelsen i samarbete med föreningen en s. k. högfjällsskidkurs i syfte att utbilda lärare och lärarinnor till gruppledare vid skolungdomens fjällfärder. Vid kursen lades särskild vikt vid utbildning i orientering i terrängen efter karta och kompass.

Även i år hölls i Storlien, den 17—24 januari, en s. k. utrustningskurs för sporthandlare och deras medhjälpare med 20 deltagare, därav en från Finland, tre från norra Sverige, sju från Mellansverige och nio från södra Sverige. Samtidigt var utställning av vintersportmateriel ordnad i Nya Högfjället.

Årets fjälledarkurs var förlagd till fjälltrakterna sydväst om Riksgränsen med ett fast iglooläger, från vilket expeditioner företogs. Kursen räknade 19 deltagare.

Årets militära skidkurs hölls i år för tionde gången i Storlien 31 januari—7 februari. Ej mindre än 341 officerare av alla vapenslag ha under den gångna tiden genomgått kursen. Ledare för samtliga tio kurser har varit majoren Gösta Lind.

Turiststationsverksamheten.

Riksgränsens turiststation har fått sin tillbyggnad med 84 nya platser färdig. Stationen var synnerligen väl belagd under vintern (mars—maj), men snön försvann i år redan i början av juni. Under den gångna sommaren har gästantalet varit större än tidigare, men möjligheterna att taga emot turister sommartid ha dock icke varit till fulla utnyttjade. Styrelsen hoppas, att föreningens medlemmar i allt större utsträckning skola upptäcka, att Riksgränsen som semesterplats och som utgångspunkt för löande fjällturer även under sommarmånaderna söker sin like.

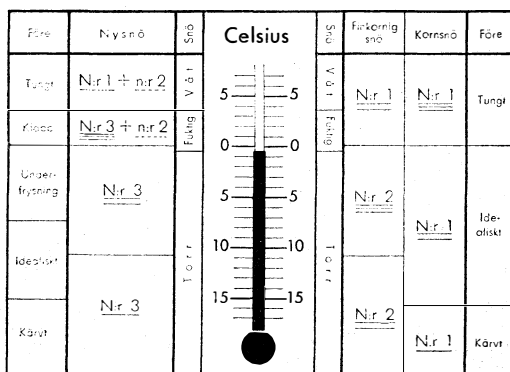
Genom tävling, utlyst i Dagens Nyheter, har turiststationen erhållit namnet »Lapplandia».

Frostvikens turiststation har haft sin första vintersäsong. Besökandefrekvensen var icke så stor. Däremot har stationen under sommarmånaderna haft många gäster. Den hålles stängd nästa vinter i och för ombyggnad.

Högfjället, Storlien, har varit väl belagt under såväl vintern som sommaren.

Modern skidvallningsteknik

är en nödvändig kunskap för varje skidlöpare och varje fjällman.

Vallorna påläggas i den ordning tabellen angiver.

- = Vallan pålägges **tunt** över **hela** glidytan.
 ——— > > **medeltjockt** > > >
 ——— > > **tjockt** > > >
 - - - - - > > **tunt** och huvudsakl. under mitten.

Rimfors' vallningstabell

löser vallningsproblemet lika "enkelt"
som "genialiskt"!

RIMFORS' SKIDVALLOR

Partiförsäljare:

E M. B J Ö R N S O N

ÖSTERSUND

Telefon 877